

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 100/05
03.11.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac i mr. Ljubice Jeremić, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA, BB i VV čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Države SCG, Savezno Ministarstvo za odbranu, Uprava za istraživanje, razvoj i proizvodnju NVO iz Beograda, koga zastupa Vojni pravobranilac VSCG, Beograd radi naknade za tehničko unapređenje, odlučujući o žalbi tužene izjavljene protiv presude Okružnog suda u Beogradu broj P 35/2003 od 21.2.2005. godine, u sednici veća održanoj 3.11.2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tužene pa se presuda Okružnog suda u Beogradu broj P 35/2003 od 21.2.2005. godine POTVRĐUJE.

Troškovi odgovora na žalbu se tužiocima ne dosuđuju.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu broj P 35/2003 od 21.2.2005. godine usvojen je tužbeni zahtev tužilaca pa je obavezana tužena da tužiocima isplati na ime duga iznos od 63.024,00 dinara, revalorizovan prema rastu cena na malo počev od 28.2.1996. godine pa do dana podnošenja zahteva suda 9.5.2003. godine sa zakonskom zateznom kamatom na revalorizovani iznos duga počev od dana podnošenja tužbe 9.5.2003. godine pa do isplate, u roku od 15 dana. Obavezana je tužena da tužiocima solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 148.200,00 dinara u roku od 15 dana.

Tužena je izjavila blagovremenu žalbu zbog svih razloga iz člana 353.stav 1. ZPP.

Tužoci su u odgovoru na žalbu porekli žalbene navode tužene. Postavili su zahtev za isplatu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 18.000,00 dinara.

Žalba tužene nije osnovana.

U provedenom postupku pred prvostepenim sudom nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04 u primeni od 23.2.2005. godine) a na koju povredu se žalilac poziva, niti iz člana 354. stav 2. tačka 14. saveznog ZPP a koji se na osnovu odredbe člana 491. stav 1. republičkog ZPP primenjuje u konkretnom slučaju i to iz razloga što pobijana presuda sadrži jasne razloge u pogledu odlučnih činjenica, bez protivurečnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržini isprava i samih tih isprava.

Činjenično stanje relevantno za presuđenje je u dovoljnoj meri raspravljeno i utvrđeno, a materijalno pravo je pravilno primenjeno.

Prvostepeni sud je utvrdio da su tužiocu autori tehničkog unapređenja OP 11/92 pod nazivom "postupak proizvodnje GG". Tehničko unapređenje ispitano je od strane stručne komisije koje je izvršeno u "DD" gde se predmetni postupak i primenjuje za proizvodnju GG kao početne sirovine za proizvodnju svih vrsta "DD"-. Komisija je ustanovila da su ispunjeni svi uslovi iz Pravilnika o zaštiti pronalazaka i prihvatanju tehničkih unapređenja i konkretnih predloga i njihovo primeni u Jugoslovenskoj narodnoj armiji ("Službeni vojni list" broj 29/90) te je predložila da se postupak za proizvodnju "GG" prihvati kao tehničko unapređenje. Nadalje je Komisija predložila proračun obeštećenja i kompenzacije uzimajući u obzir radne časove utrošene u vanrednom vremenu pa je konačno predložila iznos od 63.024,00 dinara. Tehničko unapređenje tužilaca je prihvaćeno i zavedeno u Centru za inventivnu delatnost, a rešenjem Vp. Pov. broj 271-25/92 od 27.3.1997. godine je navedeno da autorima pripada jednokratna novčana naknada koju će tuženi odrediti u skladu sa odredbama člana 106. do 130. navedenog Pravilnika. Tužoci su u više navrata tražili isplatu navedene naknade, ali tuženi tim zahtevima nije udovoljio. Veštačenjem putem veštaka diplomiranog inženjera tehnologije je utvrđeno da je konkretni pronalazak nastao u toku radnog i van radnog vremena, da je izvršeno potpuno ispitivanje pronalaska od strane stručne ekspertske komisije, te da je iznos jednokratne naknade-obesetećenja autorima tehničkog unapređenja izračunat prema navedenom Pravilniku po kriterijumima iz člana 106. do 110, dakle po pravilima koje je postavio sam tuženi i da ukupan iznos po tim kriterijumima na dan 28.2.1996. godine iznosi 63.024,00 dinara.

Odredbom člana 172. Zakona o zaštiti pronalazaka, tehničkih unapređenja i znakova razlikovanja ("Službeni list SFRJ" broj 34/81) a koji se primenjuje na konkretni pravni odnos, propisano je da propise kojima se bliže uređuje

tehnička unapređenja od značaja za narodnu odbranu donosi funkcioner koji rukovodi saveznim organom uprave nadležnim za poslove narodne odbrane, a propise kojima se bliže uređuje tehnička unapređenja od značaja za bezbednost zemlje-funkcioner koji rukovodi Saveznim organom uprave nadležnim za unutrašnje poslove. Naknada za tehničko unapređenje od značaja za narodnu odbranu, odnosno za bezbednost zemlje isplaćuje se autoru tehničkog unapređenja u jednokratnom novčanom iznosu. U skladu sa ovom odredbom su i odredbe napred navedenog Pravilnika koji takođe propisuje jednokratnu naknadu za priznati pronalazak i prihvaćeno tehničko unapređenje autoru. Primjenjujući odredbe ovog Pravilnika stručna komisija tuženog je izračunala da jednokratna naknada autorima pripada u iznosu od 63.024,00 dinara na dan 28.2.1996. godine, a veštačenjem pred prvostepenim sudom izvršena je provera obračuna. Prema tome, pravilno je prvostepeni sud usvojio tužbeni zahtev tužilaca i dosudio im traženu naknadu u dosuđenom iznosu.

Neosnovano žalba pobija pravilnost prvostepenog presuđenja. Razlozi iz žalbe svode se na to da sud nije rešio tužbeni zahtev tako da je nejasno zbog čega nije izvršena valorizacija iznosa na dan podnošenja tužbe, odnosno koliki je stvarni bio dug na dan podnošenja tužbe, te da je prvostepeni sud propustio da od tužilaca zatraži da preciziraju tužbeni zahtev na dan utuženja kako za glavni dug tako i za kamatu. Ovi žalbeni razlozi su bez osnova. Prvostepeni sud je valjano ocenio da je postavljeni tužbeni zahtev u dovoljnoj meri određen, da je izvršiv, a i ocena Vrhovnog suda je ista. Revalorizacija utvrđene naknade za period od 28.2.1996.godine pa do dana utuženja bez obzira da li se izvršila u parničnom postupku ili će biti izvršena u izvršnom postupku ili bi je tuženi izvršio prilikom dobrovoljnog izvršenja presude, mora biti obavljena po istoj metodi obračuna i dovešće do istog rezultata. Iz navedenog razloga nije bilo nužno da prvostepeni sud odredi veštačenje na okolnost koliko iznosi valorizovani iznos glavnog duga na dan podnošenja tužbe.

Kako odgovor na žalbu nije bio nužan, troškovi odgovora na žalbu se tužiocima ne dosuđuju.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci na osnovu člana 368. saveznog ZPP i člana 491. stav 1. republičkog ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04).

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

MN